

Forfatter: Udrag fra Pulcinellen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 213.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365586240/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

og Hvile, der har gjort mig til en ørkesløs Grubler og forbitret mig selv al Fornøielse ved min saakaldte Ryggeløshed. Men see! der kommer min demoniske Creditor – den Hund af Djævel, jeg har forskrevet mig til! Han seer ud som et jammerligt Bønhase-Flikværk af et Bundtmagerprodukt uden Liv og Aand – men lur ham! – i den ubetydeligste Skikkelse er han allerfarligst. Forbløffe mig skal han dog ikke! Nu vil jeg kun bede Dem, mine skjønne Velyndere! ikke at spare paa Deres ærede Lunger og Haandlæder, naar De ret strax vil have den Fornøielse at see Fanden slæbe af med en Sjæl, som ikke er Deres egen!»

Under Slutningen af Pulcinellens Tale som Dr. Faust, var der langsomt krobet en uhyre stor Pudelhund-Skikkelse ind paa Bræderne. Dens lodne sorte Hud var saa slet sammenlappet, at man kunde skimte hans Medhjælper, den plumpe Blaaræder, der var skjult under Hundeskindet. Der blev almindelig Latter; men under Latteren hørtes et kvindeligt Skrig.

»Ak! Moder! nu kommer Djævelen og henter ham!» – jamrede en meget smuk, men besynderlig bleg ung Pige i en fattig, men broget og fantastisk Dragt, der stod ved en kogende Kastaniekedel, hvor hun hjalp en gammel Kone med Kogningen. Hun stirrede paa Hjeldebodgjøgleren og det store Hundeskræmsel, der nærmede sig ham. Der var Gru og Angst i hendes vildt glødende Blik. Det sorte Haar flagede opløst over hendes marmorhvide Kinder, og hun strakte Hænderne siddende ud med en Bevægelse, som hun vilde op paa Bræderne og forsvare ham.

»Tys, stille, Barn! see ikke paa ham!» – sagde Moderen og greb hendes Hånd – »tager Fanden ham nu, er det Løn som forskyldt. Du er ikke den Eneste, han har svoret sig Djævelen i Vold for at ødelægge. Pas Kastanierne, Barn! og see ikke paa ham, det Uhyre!»

»Stakkels Margarita!» – sagde en medlidende Maccaroni-Kogerske og rørte i sin Kjedel – »hun var saameget ligesaa forstandig, som hun er deilig, men gik fra Vid og Sandt over hans Troloshed, det Skam! – Den hellige Jomfru være hende naadig!»

»Helvedhund!» – raabte nu Pulcinellen og stirrede paa Hundeskræmslet, der snoede sig i Bugter rundt om ham og knurrede – »vil du være min Herre og Dommere? Er du Andet end et umælende Dyr eller et Fæhoved af Komediant – er du den mægtige Aand, du vil